

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/47/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617200048
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5617200048.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. T., nar. XX. X. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, M. M. Hodžu 1784/30, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov: matka Ing. T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C., G. XXX/X, právne zastúpená: JUDr. Zuzana Medvecká, advokátka so sídlom v B. C., N. XXX, a otec: Ing. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Y. - T., C. A. XXX/X, X. L. Y., právne zastúpený spoločnosťou: Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., IČO: 50 492 934, so sídlom vo Zvolene, Trhová 992/1, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/2/2017-117 zo dňa 02. mája 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti odovzdať mal. S. T., nar. XX.X.XXXX matke, p o t v r d z u j e.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o úprave styku otca s maloletým m e n í tak, že otec je oprávnený až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 9P/2/2017 o p r á v n e n ý s t ý k a ť s a s maloletým S. T., nar. XX.X.XXXX, každý nepárny týždeň v čase od piatku 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. Otec maloletého prevezme a po ukončení styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka j e p o v i n n á maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určené dni a hodinu odovzdať maloletého otcovi.

V ostatnej časti z o s t á v a uznesenie súdu prvej inštancie n e d o t k n u t é.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením v zmysle § 367 CMP nariadil neodkladné opatrenie, ktorým Ing. C. T., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „otec“) uložil povinnosť odovzdať maloletého S. T., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“) do starostlivosti matky maloletého Ing. T. G., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „matka“). Styk otca s maloletým až do právoplatného skončenia konania vo veci samej (vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod spisovou značkou 9P/2/2017) upravil tak, že otec je oprávneným stýkať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň v čase od soboty od 16.00 hod. do nedele 18.00 hod, ktorého prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska. Matke bola uložená povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určené dni a hodinu odovzdať otcovi (I. výrok). Vo zvyšnej časti sa návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zmietol (II. výrok).

2. Z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho doplnenia mal osvedčené, že dňa 20.04.2017 otec maloletého bez vedomosti matky odniesol z obchodného domu Stop Shop Liptovský Mikuláš do miesta svojho bydliska (P. Y.), kde sa maloletý zdržiaval aj v čase vydania predmetného neodkladného opatrenia, pričom matka nemala v tomto čase o maloletom žiadne bližšie informácie.

Konajúci súd prvej inštancie prihliadal na najlepší záujem maloletého, ktorý je vzhľadom na svoj nízky vek (3 roky) výživou a osobnou starostlivosťou odkázaný na celodennú starostlivosť, ktorú mu od jeho narodenia zabezpečovala primárne matka. Maloletý je na osobu matky primárne citovo naviazaný a pre svoj priaznivý psychický vývin je potrebná prítomnosť a starostlivosť matky ako osoby, ktorá sa o neho stará. Za účelom poskytnutia preventívnej ochrany záujmu maloletého, zabezpečenia stabilizácie jeho rodinného a sociálneho prostredia preto neodkladným opatrením nariadil, že otec je povinný maloletého odovzdať do starostlivosti matky.

3. Ďalej zistil, že rodičia maloletého nie sú manželia a od začiatku roka 2017 nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletý žil v spoločnej domácnosti s matkou v B. C. a otec maloletého žije v P. Y., ktorý však má záujem podieľať sa na starostlivosti o maloletého syna a matka nechce otcovi brániť v styku s maloletým. Maloletý je na prítomnosť otca zvyknutý, pozná ho a má k nemu vytvorený pozitívny citový vzťah. Vzhľadom na uvedené preto upravil aj styk otca s maloletým, a to v nevyhnutnom rozsahu, ktorý maloletému zabezpečí kontinuitu poskytovanej starostlivosti zo strany otca a zamedzí odcudzeniu medzi otcom a dieťaťom, prihliadajúc na vek maloletého (3 roky), na intenzitu stretávania sa otca s maloletým, na všeobecný režim dieťaťa tohto veku, na citovú väzbu k obidvom rodičom a osobnú starostlivosť poskytovanú matkou i otcom. Rešpektujúc citové väzby a vývinové potreby maloletého a berúc do úvahy uvedené skutočnosti súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne (do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o zverení maloletého do starostlivosti matky) upravil styk otca s maloletým, a to na každý nepárny kalendárny týždeň v čase od soboty od 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. Matke uložil povinnosť riadne pripraviť maloletého na styk s otcom a v určené dni a hodinu odovzdať maloletého otcovi. Vo zvyšnej časti (o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti) návrh matky zamietol, nakoľko dočasná úprava styku nariadená neodkladným opatrením postačí na to, aby vzťah otca s maloletým bol zachovaný a aby nedošlo k prerušeniu citových väzieb.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého. Bol toho názoru, že konajúci súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav ohľadom dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, vychádzal výlučne z tvrdení matky, stanovil rozsah stretávania sa otca s maloletým v najnižšej možnej miere, keď vyvodil nesprávne právne závery o primeranom a dostatočnom kontakte maloletého s otcom. Rozsah stretávania sa s maloletým považoval za nedostatočný, nekorešpondujúci s doterajším obvyklým rozsahom stretávania a bol toho názoru, že môže dôjsť k odcudzeniu syna voči jeho osobe. Ďalej uviedol, že súd neprihliadal na jeho vyjadrenia a na zistenia kolízneho opatrovníka maloletého adresované súdu v konaní vo veci samej. Poukázal na body 21 a 22 ohľadom otázky práva dieťaťa stýkať sa s oboma rodičmi v primeranom rozsahu a nesúhlasil s tým, v akom rozsahu bol v konečnom dôsledku styk upravený (raz za dva týždne). Negoval tvrdenia matky o tom, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemala informácie o tom, kde sa maloletý nachádza, pričom poukázal na tvrdenú sms komunikáciu, v rámci ktorej jej oznámil, že maloletý sa nachádza u neho, a že je v poriadku. Optimálne vyriešenie situácie videl v dočasne nariadenej striedavej osobnej starostlivosti, ktorá by trvala počas konania vo veci samej, na základe čoho žiadal súd o takýto postup, t.j. aby striedavú starostlivosť nariadil a zároveň, aby neurčoval výživné.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého, ktorý s napadnutým uznesením súhlasil a žiadal odvolací súd toto rozhodnutie potvrdiť.

6. K odvolaniu sa vyjadrila matka maloletého, ktorá napadnuté rozhodnutie považovala za vecne správne. S odvolaním otca sa nestotožnila a nesúhlasila s tvrdeniami, ktoré v rámci predloženého odvolania produkoval. Súdom nariadený rozsah stretávania sa maloletého s otcom považovala za dostatočný, ktorý plne rešpektuje práva otca ako aj práva maloletého na vzájomný kontakt a doplnila, že tento styk bol určený vo väčšom rozsahu, ako navrhovala. Nesúhlasila s otcom navrhovanou striedavou osobnou starostlivosťou, pretože podľa jej názoru na takéto procesné rozhodnutie nie sú splnené zákonné podmienky. Negovala viaceré otcom maloletého v odvolaní uvedené tvrdenia (napr. jeho tvrdenie o snahe utlmiť styk otca s maloletým z jej strany, tvrdenie o tom, že bola o stave maloletom dňa 20.04.2017 z jeho strany informovaná a pod.), poukázala na zlú komunikáciu medzi ňou a otcom maloletého a ďalej uviedla aj to, že maloletý nemá záujem o stretávanie sa s otcom.

7. K podaniu matky sa vyjadril otec maloletého (tzv. replika), ktorý uviedol, že súdom určený rozsah styku s maloletým mu nedal možnosť zobrať ho na týždennú dovolenku k moru. Nestotožnil sa s názorom matky o nemožnosti nariadenia striedavej osobnej starostlivosti, naopak bol toho názoru, že už v tomto

štádiu konania (konanie o neodkladnom opatrení pred rozhodnutím vo veci samej) je potrebné, pre naplnenie kritéria rovnocennosti kontaktu dieťaťa s oboma rodičmi, jeho návrhu vyhovieť. Nesúhlasil s tvrdeniami matky uvedenými vo vyjadrení k odvolaniu a k svojmu podaniu doložil viaceré prílohy, mimo iné fotografie a videozáznamy zachytávajúce kontakt s maloletým z mesiacov máj a jún 2017.

8. K replike otca maloletého sa vyjadrila matka maloletého, ktorá zotrvala na svojich tvrdeniach. V rámci príloh súdu predložila viacero mailových správ a sms komunikáciu medzi ňou a otcom maloletého. Vyjadrila sa k viacerým tvrdeniam otca maloletého obsiahnutých ako v tomto odvolacom konaní, tak aj v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o striedavej starostlivosti, pričom zotrvala na svojej žiadosti o potvrdenie napadnutého uznesenia.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355, § 357 písm. d/, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c) CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu podľa § 65 a § 66 CMP, ktoré v napadnutej časti ohľadne odovzdania maloletého matke podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil a v časti úpravy styku otca s maloletým podľa § 388 CSP zmenil tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti a stretávanie otca s maloletým rozšíril. V ostatnej časti (II. výrok) zostalo uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

11. K odôvodneniu dôvodnosti a účelnosti nariadeného neodkladného opatrenia odvolací súd poukazuje na jednotu súdov prvej a druhej inštancie v rámci dvojinstančného súdneho konania. Je preto nadbytočné, aby odvolací súd podrobne opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie a práve z tohto dôvodu pre bližšie odôvodnenie svojho právneho záveru o dôvodnosti a účelnosti nariadenia neodkladného opatrenia odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, na ktoré v konkrétnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Odvolací súd v súvislosti s vedeným odvolacím konaním primárne poukazuje na osobitosti aplikovaného procesného inštitútu - neodkladného opatrenia, ktorého úlohou je zabezpečiť efektívnosť základného konania (v tomto prípade konania o úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu) zákonným zásahom súdu do práv a povinností účastníkov konania až do času, kým sa nevyriešia všetky potrebné právne otázky v „základe“ konaní. Ako nedôvodnú v tejto súvislosti posúdil odvolací súd odvolaciu námietku otca o súdom prvej inštancie nesprávne zistenom skutkovom stave ohľadom dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Špecifikom rozhodovania o neodkladnom opatrení je, okrem iného, potreba procesného postupu s prihliadnutím na lehotu, v rámci ktorej je súd povinný o návrhu rozhodnúť (v danom prípade 7 dní) tak, aby mal aspoň osvedčené tvrdenia účastníka konania, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal. Požiadavke rýchlosti a účelnosti nariadenia neodkladného opatrenia preto ustupuje „klasické“ plnohodnotné zisťovanie skutkového/skutočného stavu veci, ktoré je nahradené osvedčovaním, či je v danom prípade dôvodné neodkladné opatrenie nariadiť.

13. V predloženej veci mal súd prvej inštancie dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 367 CSP, keď mal preukázané, že otec maloletého bez vedomia matky odniesol z obchodného domu Stop Shop Liptovský Mikuláš do miesta svojho bydliska (P. Y.), kde sa maloletý zdržiaval aj v čase vydania predmetného neodkladného opatrenia, pričom matka nemala v tomto čase o maloletom žiadne bližšie informácie. Nariadenie neodkladného opatrenia v takto uloženej povinnosti považuje odvolací súd za správne a ďalej dopĺňa, že z odvolania otca maloletého ako aj z ďalších jeho vyjadrení je zrejmé, že voči tejto časti nariadeného neodkladného opatrenia odvolanie nesmerovalo, resp. v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by túto časť nariadeného neodkladného opatrenia považoval za nesprávnu, neúčelnú či nedôvodnú.

14. Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia, podaní v rámci odvolacieho konania ako aj ďalších podaní účastníkov konania vo veci pod sp. zn. 9P/2/2017 dospel k záveru zhodnému so záverom súdu prvej inštancie, že v danej situácii je potrebné vzťahy medzi matkou, otcom a ich maloletým dieťaťom dočasne, do konečného rozhodnutia vo veci samej upraviť. Vzájomné vzťahy

rodičov maloletého dieťaťa nie sú ideálne, z čoho vyplýva objektívna nemožnosť očakávať od rodičov maloletého rozumnú dohodu, ktorou by bol styk s maloletým do rozhodnutia súdu vo veci samej mimosúdne upravený. Vzájomné vzťahy medzi rodičmi ďalej nedávajú záruku ani v tom, že bude maloletému do rozhodnutia vo veci samej umožnené stretávanie sa s otcom, nakoľko rodičia maloletých detí už nežijú v spoločnej domácnosti a maloletý bol odovzdaný do starostlivosti matky, na základe čoho, pre zabezpečenie práva maloletého na stretávaní sa s oboma rodičmi, bolo potrebné pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v zmysle napadnutého uznesenia.

15. Primárnym dôvodom nesúhlasu otca s nariadeným neodkladným opatrením je rozsah, v ktorom mu bol súdom prvej inštancie styk s maloletým umožnený, resp. v ktorom bol styk upravený. Otcovi maloletého nemožno upierať právo na stretávanie sa s maloletým synom, avšak v situácii, keď si rodičia nevedia mimosúdne upraviť pravidlá, podmienky a rozsah jeho styku s maloletým, dočasná úprava stretávania otca s maloletým musí korešpondovať s doteraz zisteným stavom, primárne zohľadňujúc potreby a záujmy maloletého. Maloletý S. je dieťaťom vo veku 3 rokov, pričom z tvrdení účastníkov konania možno konštatovať, že starostlivosť o neho vykonáva hlavne matka, na ktorú skutočnosť konajúci súd prvej inštancie prihliadal a rovnako ozrejmil ďalšie dôvody pre stanovenie možnosti stýkať sa s maloletým v nariadenom rozsahu v odsekoch 20 až 22 napadnutého uznesenia. So súdom prvej inštancie nariadenom rozsahu styku otca s maloletým v danom prípade však nemožno súhlasiť, nakoľko sa jedná o rozsah celkom 26 hodín (ktorý rozsah zahŕňa cestu tam a späť, nočné hodiny) a v takom rozsahu by otcovi neumožňovalo so synom vykonať žiadne aktivity, výlety alebo inak tráviť spoločný čas. Ak má otec záujem sa s maloletým stýkať, ďalej že jeho povahové vlastnosti neodôvodňujú predpoklad, že bude na maloleté dieťa negatívne vplývať a je schopný sa o maloleté dieťa počas doby styku postarať, je v záujme maloletého dieťaťa bez najmenších pochybností styk vykonať. Tento stav je pre maloleté dieťa tak prínosný po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 295/06). Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosti či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná.

16. Záujem maloletého na stretávaní sa s otcom odvolací súd vidí v potrebe udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery. Rovnako si je potrebné uvedomiť potrebu spolupôsobenia rodiča - otca na maloleté dieťa, pretože aj mužský prvok je schopný vhodným spôsobom napomáhať v jeho výchove. Pôsobenie oboch rodičov na dieťa je nanajvýš vhodné. Odvolací súd ďalej konštatuje, že v prípade neschopnosti rodičov spolu kooperovať pri výkone styku sa maloleté dieťa stáva rukojemníkom a obeťou.

17. Účastníci konania v rámci podaní vykonaných v odvolacom konaní produkovali viacero medzi nimi sporných tvrdení, ktorých opodstatnenosť nie je možné v tomto štádiu konania relevantným spôsobom posúdiť. Zároveň však odvolací súd uvádza, že so všetkými tvrdeniami účastníkov konania obsiahnutými v podaniach viažucich sa k štádiu konania o neodkladnom opatrení, vrátane odvolacieho konania, sa bude súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej v plnej miere zaoberať za účelom vydania meritérneho rozhodnutia o striedavej starostlivosti, prípadne úprave styku rodičov s maloletým na základe dôsledne zisteného skutočného stavu veci.

18. Otec maloletého bol ďalej toho názoru, že optimálnym riešením vzniknutej situácie je v danom prípade nariadenie dočasnej striedavej starostlivosti v rozsahu bližšie špecifikovanom v podanom odvolaní. Odvolací súd však nebol toho názoru a poukazuje na situáciu, keď sú vzťahy účastníkov konania nariadeným neodkladným opatrením do rozhodnutia vo veci samej dostatočným spôsobom zabezpečené formou úpravy styku otca s maloletým, pričom rozhodnutie súdu o dočasnej striedavej starostlivosti by v danom prípade nebolo účelné.

19. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletým zmenil a rozsah tohto stretávania rozšíril, čo je v záujme maloletého. Rodičia si musia predovšetkým uvedomiť, že svoje maloleté dieťa nemôžu používať ako médium na riešenie svojich dospeláckych vzťahov medzi sebou. Sú to práve rodičia, ktorí sú povinní zabezpečiť, aby ich spoločné maloleté dieťa čo najmenej pociťovalo, že nevyrastá v kompletnej rodine z dôvodu zlých vzťahov jeho dospelých rodičov.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)